

ut h. l. videtur sumendum, quamvis Schol. काचनवृक्षस्य मंत्ररी explicat de arboribus. आहु-
 तिकलां nullo apud eundem interpretamento gaudet, igitur ad verbum sumsi: *sacrificiū*
partem; hanc *protendit* illa, sive, ut metaphoram teneamus, inspergit tanquam oleum
igni, quo propter suam ab amato separationem consumatur (अनिल in Ed. *ventum* significat,
 sphalma typographicum). Sensus igitur membri prioris esset: dolorem ipsa adauget in-
 ternum, per exclamationem puta quae iam sequitur et ceteram versus partem occupat. मा
 prohibitivum Imperativo caret, cuius rei non desunt exempla, neque enim verbum hemi-
 stichium claudens in Imperativum temere mutandum est, etsi vitio laborat: literam य
 omnes tuentur praeter Schol. आलोकतो scribentem, sed quid de terminatione तो quae
 praeterea ex तः in fine hemistichii enasci nequit, fiet? Gerundium proposui addito pro-
 nomine ते cuius fulcrum ex distinctionis signo facile oriri potuit. Reliqua facilia sunt
 si modo graves, qui Edit. Sr. defoedant, errores corrigas: Subiectum unicum est vox
 ultima, tribus apposis epithetis, primum नवपाटलापरिमलाः ut recte Cod. D. et Schol.;
 separatim posita vocabula, ut in Edit., nullum sensum praebent nec structurae accommo-
 dari possunt. पाटलः mascul. generis *oryzum* significat, पाटला autem *flos Bignoniae sua-*
veolentis cuius fragrantia venti dicuntur saturati. In Codice A परिमला scribitur sine
 Visargo et postea पाटाश्चरा quae leviores sunt hallucinationes; prius locum habere possit
 परिमल scribendo, ita ut duo epitheta in unum coalescant. Iam quaeritur quo modo
 capiendum sit compositum lineam hanc tertiam claudens? पटच्चर *vestem tritam* significat,
 unde derivatum पाटच्चर pro Adiectivo habeo: *vestimenta detrita habens* ut sensus sit: *ven-*
tum odores ubique ex sinu lacero dispergere, vel etiam: *ob longum iter trito quasi pallio*
incedere, quae tamen interpretationes a प्राग्भार pendunt quod non minus divinandum est:
 प्राक् de tempore fere est *ante*, sed de loco dictum comparet in प्राग्भारः *προπυλαίων* et in
 ipsa vocabuli notione: *ad Orientem versus*, प्राग्भार igitur potest esse: *qui onus prae se*
fert, vel: *orientis onere sive odoribus onustus*. Prius praeferendum videtur, ita ut totam
 compositum sit: *per onus quod ante se ferunt, tunica lacera incedentes, venti*. In ultimo
 vs. membro नतानवकृताः Edit. nihilum erat; corrigi iubet eadem hanc vocem in वितनवकृताः
 quod peius est; Cod. A. unice verum praebet वितानतानवकृताः h. e. वितानता + अनवकृताः
expansionem haud curantes venti. Iam Scholia addam quae exstant ieiuna: अन्यत् किं वसन्ते
 भवति काचनवृक्षस्य मंत्ररी पान्यस्य स्त्री तस्या विरह एव अनलः अग्निः तस्मिन् आहुतिकलां आतन्वती
 विस्तरयन्ती एवं भूता मंत्ररी पिकांगनाभिः सोत्कण्ठं आलोकतो ऽपि अथ च श्रीखण्डशैलानिला मलयमा-
 रूताः प्राग्भारपाटच्चरा वान्ति कथं भूताः । नवा चासी पाटला च तस्याः परिमला येषु ते पुनः क्लान्ति
 क्रामानां (sic) posteriora verba iam ad versum sequentem pertinent विमधी वसन्ते कस्य उत्कण्ठा
 न भवेत् ॥ Vides ex his vix extricari posse quae singula verba reddant clariora. Subsista-
 mus igitur in sensu generali: uxorem quandam amatam absentem exspectare eique zephyri
 exemplum proponere, ut solent poetae Indici ex rerum natura exhortationes capientes,